

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. M. H.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. P. A., advokátom v B., proti žalovanému **Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 3, **o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru a iné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 7 C 189/1993, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2009 sp. zn. 4 Co 230/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 11. mája 2006 č.k. 7 C 189/1993-266 zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru, určenia, že pracovný pomer trvá a náhrady mzdy. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalovaného listom z 2. septembra 1993 doručeným 22. septembra 1993 okamžite zrušil pracovný pomer so žalobcom pre zvlášť hrubé porušenie pracovnej disciplíny (§ 53 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce), pretože žalobca nenastúpil do práce od 23. júna 1993 do 2. septembra 1993 napriek výzve žalovaného zo 14. júla 1993. Príčinu neprítomnosti žalobca žalovanému neoznámil a nepredložil doklad zdôvodňujúci jeho neprítomnosť. Žalobca nepožiadaval ani o poskytnutie pracovného voľna. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu uznesením z 19. marca 2007 sp. zn. 4 Co 321/2006 odvolanie žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané s poukazom na § 47 ods. 2 O.s.p. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcu rozsudkom z 30. júna 2008 sp. zn. 2 Cdo 132/2007 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 19. marca 2007 sp. zn. 4 Co 321/2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovi bola v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. odňatá možnosť konať pred súdom, pretože okresný súd doručoval rozsudok na adresu trvalého pobytu žalobcu napriek tomu, že žalobca súdu oznámil, že sa na tejto adrese nezdržuje. Žalobca súd požiadal o doručovanie zásielok na adresu jeho prechodného pobytu. Túto skutočnosť prehliadol aj odvolací súd, keď svoje rozhodnutie založil na fikcii doručenia (§ 47 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. júna 2009 sp. zn. 4 Co 230/2008 rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že s prihliadnutím na výsledky dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa považoval aj odvolací súd jeho skutkové zistenia a z neho vyplývajúce závery, právne posúdenie veci za úplné, vystihujúce podstatu prejednávanej veci. Námiety žalobcu v odvolaní vyhodnotil ako námietky bez právneho významu s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí dávať odpoveď na všetky otázky a námietky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam, či už pre rozhodnutie vo veci samej, alebo pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné, alebo nevyhnutné na objasnenie skutkového stavu a právneho základu rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu bez zjavného súvisu s prejednanou vecou uvádzanou účastníkmi konania. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z § 237 písm. f/ O.s.p. Ako dôvod dovolania ďalej uviedol, že konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu vyjadril a uviedol, že v konaní nedošlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Navrhol dovolanie odmietnuť, prípadne ak by dospel dovolací súdu k záveru, že dovolanie je prípustné, navrhol ho zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených rozhodnutí, dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

S prihliadnutím na námietky dovolateľa a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súde nižšieho stupňa nevyskytla niektorá z týchto väd. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne

rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí. Vady v zmysle § 237 a/ až e/, g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal tieto v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

Dovolateľ namietal procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. V čom túto vadu dovolateľ videl, neuviedol (napriek výzve súdu).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Vada v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nebola v dovolacom konaní zistená. Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 237 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Žalobca v podanom dovolaní zároveň namietal inú vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a nesprávne právne posúdenie v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Na tieto vady v odvolacom konaní môže dovolací súd prihliadnuť len v prípade, ak je splnený základný predpoklad prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu.

Pretože prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol jeho dovolanie v súlade s § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému. Dovolací súd však nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. marca 2011

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová